

Colegiul Tehnic Piatra Neamț

OMUL ȘI NATURA

REVISTĂ DE ECOLOGIE

Nr.2 Anul 2012

„Frumusețea naturii este egalată numai de frumusețea sufletului.”

V.Hugo

ISSN = 2285 – 200X

ISSN – L = 2285 – 200X

DIN CUPRINS:

➤ <i>Proiect EDUPET-2012</i>	<i>pag.3</i>
➤ <i>Dunărea-fluviul care unește Marea Neagră cu Marea Nordului</i>	<i>pag .4</i>
➤ <i>Biodiversitatea</i>	<i>pag.6</i>
➤ <i>DG – Educație și cultură</i>	<i>pag.7</i>
➤ <i>Natura între da și...nu</i>	<i>pag.9</i>
➤ <i>Mediul și noi</i>	<i>pag.10</i>
➤ <i>Zile Eco!</i>	<i>pag.11</i>
➤ <i>Educația ecologică. Dosar Info</i>	<i>pag.12</i>
➤ <i>Farmacia verde. 7 plante pentru sănătate</i>	<i>pag.13</i>
➤ <i>Județul Neamț și frumusețile sale</i>	<i>pag.14</i>
➤ <i>Locuri de vizitat în România(II)</i>	<i>pag.15</i>
➤ <i>Ocrotirea naturii – o necesitate</i>	<i>pag.16</i>
➤ <i>Omul și natura</i>	<i>pag.18</i>
➤ <i>Cele mai rare animale din lume</i>	<i>pag.19</i>
➤ <i>Curiozități despre plante</i>	<i>pag.21</i>
➤ <i>Ce știm despre mediul înconjurător?</i>	<i>pag.22</i>
➤ <i>Dacă vrei să știi mai mult...</i>	<i>pag.24</i>
➤ <i>Joc și....Jocuri</i>	<i>pag.25</i>
➤ <i>Integrarea-Peșteri din România</i>	<i>pag.26</i>
➤ <i>Decalogul Eco</i>	<i>pag.28</i>

PROIECT EDUPET 2012
COMPACTARE PET-URI CU APARATUL TEPET
Motto: „Lasă celor ce vin după tine o lume mai curată”

Proiectul ȘCOLI PENTRU UN VIITOR VERDE- EDUPET se adresează elevilor din toate unitățile de învățământ preuniversitar din România înscrise în concurs prin asigurarea unui cadru de participare activă la colectarea și reciclarea recipientelor PET și vizează realizarea de activități instructiv-educative, cu scopul de a informa, educa și conștientiza elevii, cadrele didactice, părinții și comunitățile locale în legătură cu impactul deșeurilor nedegradabile asupra mediului.

Ce este PET-ul? PET este prescurtarea de la polietilen tereftalat și se prezintă sub forma unei rașini (o formă de poliester - polimer termoplastic). Mai precis, polietilenul tereftalat este o combinație a două monomere: etilen glicol modificat și acid tereftalic purificat. Acesta a devenit un material foarte răspândit în industria alimentară (îmbuteliere de băuturi răcoritoare, apă, lactate, ulei, oțet etc.), fiind ieftin, ușor, rezistent la șocuri, reciclabil.

Ambalajele PET, ca de altfel toate materialele plastice, nu sunt biodegradabile, persistând în locațiile de depozitare sute de ani. În plus, nu trebuie omis caracterul inestetic al PET-urilor care plutesc pe râuri sau lacuri, care strică aspectul spațiilor naturale și care, prin volumul lor mare, agresează orice tip de peisaj. Însă acest material plastic are o calitate: poate fi reciclat.

Înțelegând nevoia și urgența conștientizării elevilor pentru a pricepe interrelațiile dintre oameni și mediul înconjurător, pentru dezvoltarea activității conștiente și responsabile în vederea îmbunătățirii calității mediului, Echipa verde din școala noastră s-a apucat cu entuziasm de implementarea în practică a ideilor proiectului „Școli pentru un viitor verde”. În așa fel elevii au participat la activități de colectare selectivă a recipientelor PET, de compactarea și predarea lor către centrele de colectare. Au organizat numeroase demonstrații unde au prezentat modul de funcționare al aparatului TEPET și scopul acestei acțiuni.

Mediatizarea Concursului National "Școli pentru un viitor verde - EDUPET - 2012" la Colegiul Tehnic Piatra Neamț a avut loc atât în fața elevilor cât și a cadrelor didactice.

De asemenea în săptămâna „Școala Altfel” echipa verde a promovat activitatea de compactare a PET-urilor și în fața angajaților SC Brantner SA Servicii Ecologice Piatra Neamț, partenerii noștri la acest proiect.

Până în data de 30 octombrie am predat 260 Kg de Pet-uri compactate cu aparatul TEPET. Sperăm ca până la sfârșitul concursului, decembrie 2012 să ne clasificăm pe un loc onorabil.

Prof. Rodica Boacă
coordonator proiect

DUNĂREA- fluviul care unește Marea Neagră cu Marea Nordului

Manolică Lorena clasa a XI a D

prof.Luminița Vrânceanu

Dunărea constituie cel mai mare și mai important fluviu al Europei Centrale și Sud-Estice și, în același timp cel mai mare afluent al Marii Negre. Lung de 2860 km, fluviul drenează o suprafață bazinală de 805.300 km², ceea ce reprezintă 8 % din suprafața Europei, bazinul său hidrografic desfășurându-se între 43 și 50° latitudine nordică și între 8 și 30° longitudine estică. Din timpuri străvechi apele și valea Dunării au oferit o cale ușoară de circulație. Așa se explică de ce pe malurile acestuia și-au desfășurat existența numeroase popoare și civilizații, astăzi fluviul traversează 10 țări și 4 capitale (cautați-le pe harta atasată).

Catenele muntoase reprezintă limitele convenționale care separă cursul fluviului: cursul superior (sectorul alpin), cursul mijlociu (sectorul panonic) și cursul inferior (carpato-pontic)

Cursul superior sau **alpin** începe din Munții Padurea Neagră (Masivul Kandel) prin cele 2 izvoare Breg și Brigah se desfășoară pe 1060 km lungime până la Poarta Devin, în apropiere de Viena. Acest sector marchează limita între regiunile orogenetice ale sistemului alpin și cel hercinic, peste care, în zona de izvoare, sunt clădite nivelele jurasice și triasice. Între aceste sisteme de munți se găsește depresiunea bavareză (de vârstă neogenă), în care Dunărea curge printre dealuri înalte. În sectorul superior Dunărea primește o serie de afluenți alpini: Günz, Mindel, Riss, Iller, Lech, Isar, Würm, Inn ș.a. Cel mai mare dintre afluenți este Innul, care, la vărsare, are un debit (810 m³/s) mai mare decât al Dunării (660 m³/s). Innul izvorăște de sub vârful Pin Longin (Elveția), de la 2840 m. altitudine, fiind unul din afluenții Dunării cu scurgerea cea mai bogată. După confluența cu Innul, Dunărea primește caracterul de fluviu, cu un debit mediu de 1441 m³/s. În

avale de Ulm, Dunărea este navigabilă, adâncimea de etiaj pe talveg depășind 1,2 m.

Sectorul mijlociu sau **panonic** se desfășoară între Poarta Devin și Baziaș, pe o lungime de 725 km. La Bratislava pătrunde în depresiunea Kisalföld (Câmpia Mică), o zonă de divagare. Din cauza pantelor mici ale acestei largi câmpii aluviale, fluviul se despletește în trei brațe care se unesc din nou la Győr iar între brațe se formează insule: insulele Marele Schutt (la nord) și Micul Schutt (la sud), suprafețe care în trecut erau mereu inundate au fost desecate și redat agriculturii.

În avale de Budapesta, Dunărea pătrunde în Câmpia Panonică propriu-zisă, unde primește cei mai importanți afluenți: Drava, Tisa (cu afluenții ce vin din Carpații românești-Viseu, Iza, Someș, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, Muresul și alții), Sava și Morava datorită cărora debitul Dunării crește foarte mult (dacă la Budapesta debitul mediu este de 2350 m³/s, la intrarea în țară debitul mediu este de 5300 m³/s).

CURSUL INFERIOR (pontic, valah sau românesc) se desfășoară între Baziaș și vărsare, pe 1075 km. Panta albiei este redusă, în medie între 0,04 și 0,07 ‰, mai mare fiind în defileu (între Baziaș și Gura Văii), între 0,2 și 0,4 ‰.

Marea varietate a regiunilor naturale străbătute de Dunăre pe teritoriul românesc, a determinat împărțirea cursului inferior în mai multe sectoare, cu caracteristici morfo-hidrografice specifice: sectorul defileului (Baziaș-Drobeta Turnu Severin); sectorul pontic (Drobeta Turnu Severin - Călărași); sectorul baltilor și ultimul, sectorul nord dobrogean și sectorul Deltei Dunării;

DEFILEUL de la vest către est se succed sectoare morfologice și morfostructurale distincte: sectoare de vale îngustă și sectoare mai largi de vale, cu versanți abrupti, văi relativ simetrice. Cazanele Mari (3,8 km) și Cazanele

Mici (3,6 km), sculptate în calacare jurasice, se desfășoară între Plavișevița și Ogradena și sunt separate prin bazinetul tectonic de la Dubova. La ieșirea din Cazanele Mici valea fluviului se lărgeste .

Deoarece sectorul Porțile de Fier era greu de străbătut de nave, între anii 1890 - 1898 a fost amenajat un canal pe țărmul sârbesc (2 m. adâncime și 75 m. lățime) pe traseul unui vechi canal construit de romani în Timpul lui Traian. Navele erau trase, în lungul canalului, de locomotive.

Prin darea în exploatare a sistemului hidroenergetic de la Porțile de Fier (1971), cu cele două sisteme de ecluze, navigația pe Dunăre pe acest tronson s-a îmbunătățit radical.

SECTORUL PONTIC se desfășoară între Drobeta Turnu Severin și Călărași, pe 566 km lungime. în acest sector cursul fluviului se adaptează, în bună parte, la contactul Podișului Prebaleanic cu Câmpia Română. Valea este asimetrică: malul drept este abrupt iar cel stâng este jos, constituit dintr-o luncă largă și o succesiune de terase fluviale. Lunca se lărgeste treptat spre aval (4 - 13 km). în luncă erau cantonate lacuri mari, adesea organizate în adevărate sisteme lacustre, legate între ele prin canale și gârle; aceste lacuri reprezentau, după Grigore Antipa „supapa de siguranță a fluviului”, dintre cele existente și astăzi amintim: Gârla Mare, Maglavit, Ciuperceni, Bistrețu.

Panta albiei în sectorul sud-pontic este redusă (0,04 - 0 - 0,6 ‰), fiind favorabilă formării ostroavelor (Ostrovu Mare, Păpădia, Băloiu, Belene, Ostrovul Pasărilor).

SECTORUL BALTILOR este cuprins între localitățile Călărași și Brăila (195 km). Sectorul cuprinde între brațele principale ale fluviului Balta Ialomiței (Borcei) și Balta Brăilei. Lunca este foarte bine dezvoltată, atingând pe alocuri 20 km lățime. Aceste două mari bălți sunt, de fapt, ultimele rămășițe ale lacului Cuaternar din estul Câmpiei Române. Ambele bălți se găsesc în diferite stadii de colmatare.

Balta Ialomiței începe la 8 km amonte de Călărași, unde fluviul se despletește în doua brațe: Brațul Borcea (în stânga), lung de 110 km și Dunărea Veche (în dreapta) de 125 km

lungime. Cele două brațe (ambele navigabile) se unesc la Vadul Oii. La marginea Podișului Dobrogei, la sud de Cernavodă, se înșiră o serie de limane ale Dunării: Gârlița, Oltina, Mârleanu, Vederoasa, Baciului, Domneasca, lacuri cu adâncimi reduse (91 - 2 m) și cu regim variabil.

Balta Brăilei (Insula Mare a Brăilei) este încadrată de brațele Turceasca Măcin (98 km lungime) și Dunărea propriu-zisă .

În Balta Brăilei s-au realizat importante lucrări hidroameliorative (defrișări, desțeleniri, desecări), astfel încât în prezent reprezintă o regiune agricolă importantă.

SECTORUL NORD DOBROGEAN se desfășoară între Brăila și Ceatalul Izmail, pe 80 km. lungime. Fluviul curge pe o singură albie, a cărei lățime variază între 0,4 și 1,7 km și are adâncimi mari (între 20 și 34 m). în acest sector Dunărea face câteva coturi, determinate de structura rezistentă a rocilor de bază dobrogene. Cel mai cunoscut este Cotul Pisicii, care joacă un rol important în formarea zăpoarelor.

Pe malul stâng Dunărea primește, în acest sector, doi afluenți importanți: Siretul (222 m³/s) și Prutul (85 m³/s). între Dunăre și Prut se întindea până în 1964, lacul Brateș, unul dintre cele mai mari lacuri dunărene. Lacul a fost ameliorat și redat în bună parte, agriculturii; o suprafață de 2400 ha a fost amenajată pentru piscicultură.

Sectorul Deltei este cuprins între Ceatalul Izmail și țărmul Mării Negre. La Ceatalul Izmail, Dunărea se ramifică în două brațe: Chilia (111/km lungime) la nord și Tulcea (19 km lungime) la sud. Brațul Tulcea, în aval de localitatea cu același nume, se desparte în alte două brațe: Sf. Gheorghe (116 km) și Sulina (63 km). Pe brațul Sulina, care curge prin mijlocul deltei, se efectuează navigația maritimă. Între aceste brațe ale fluviului se desfășoară Delta Dunării care, fără sistemul lagunar Razin, se extinde în țara noastră pe 2540 km². Cele trei brațe ale fluviului transportă volume inegale de apă. Din debitul mediu anual de 6473 m³/s la Ceatalul Izmail, brațului Chilia îi revin 60 %, Sfântului Gheorghe 21,2 % și Sulinei 18,8 %. Volumul de apă transportat de brațele principale se modifică destul de sensibil.

BIODIVERSITATEA

În primul rând, *biodiversitatea ține atât de marea capacitate a naturii de a se adapta la condiții foarte variate cât și de implicarea omului.*

Dacă prima condiție, capacitatea vieții de a se adapta la condiții variate, nu poate fi pusă la îndoială, implicarea omului, rolul lui, ca factor al biodiversității este mai puțin clar.

Aceasta deoarece se face o delimitare între om și natură, în sensul că tot ceea ce obține prin intervenția omului nu mai este natural. Omul nu poate fi desprins din natură, la fel cum nici plantele sau animalele nu pot fi desprinse din natură. De-a lungul timpului, în întreaga istorie a omenirii, și chiar înainte de apariția omului, au existat cazuri în care o specie de animale a pătruns accidental într-un habitat străin. Dar, acest lucru nu a făcut ca habitatul respectiv să devină unul ne-natural, ci doar unul (temporar) dezechilibrat.

Unul din modurile prin care se menține echilibrul în natura este **selecția naturală**. Când o specie nu este adaptată unui habitat, ea dispare. Cel puțin în acel habitat.

Omul a urmat modelul naturii și a aplicat metoda pe care o denumim “**selecție artificială**”. Spre deosebire de selecția naturală, selecția artificială era folosită pentru a obține soiuri/rase utile, oamenilor. Cea mai mare deosebire dintre selecția naturală și cea practică de oameni este aceea că, în natură, un organism odată ce se dovedește apt să se reproducă se poate reproduce cu orice alt organism din specia sa, fie că este sau nu asemănător cu el. Dacă, de exemplu, într-o anumită regiune apare un cal salbatic cu blana foarte închisă la culoare, iar acesta devine mascul dominant, el se va împerechia cu toate femelele din turma sa, indiferent de culoarea lor. Crescătorul de cai, însă, poate să vrea să perpetueze culoarea închisă a armăsarului său și îl va împerechia preponderent cu femele cât mai închise la culoare. În câteva generații, cu multă muncă și selectând atent urmașii, se poate obține o rasă nouă.

Ceea ce e important pentru a obține mult disputată armonie cu natura, este să ținem cont de următorul lucru: **în mod obișnuit, în procesul de selecție, ultimul cuvânt îl are natura; omul propune, natura validează**. Selecția, ca să fie benefică, lasă natura să decidă.

Gabriela Andrei - clasa a XII -a B

PROGRAMUL DE INVATARE PE TOT PARCURSUL VIETII

DISEMINARE - GRUNDTVIG – mobilitati individuale de formare continua 2012

În baza proiectului „Schema de susținere complementară a mobilității europene a cadrelor didactice din învățământul preuniversitar, beneficiare ale Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții (Lifelong Learning)” finanțat de Fondul Social European (FSE), Programul Operational Sectorial Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013, implementat de Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, am participat în perioada 02.07.2012-07.07.2012 la mobilitatea Grundtvig în Firenze-Italia.

Cursul cu tema IL FUTURO DELL'IDENTITÀ EUROPEA, mi-a stârnit interesul din momentul în care l-am descoperit în catalogul GRUNDTVIG, iar după ce mi-a fost aprobat grantul am realizat următoarele activități:

- am început să mă informez despre modul în care o națiune sau un popor, își poate păstra nealterată identitatea națională, a valorilor culturale, tradiționale, care dau specificitate fiecărei țări în parte. Am înțeles mai bine fenomenul de globalizare, care are numeroase beneficii pentru civilizație, dar care nu trebuie să distrugă identitatea regională sau locală.

- am studiat materiale pentru informare și documentare primite de la organizația care a realizat cursul de formare.

- organizatorii ne-au anunțat că la curs vor participa și membri din țări care nu fac parte din UE și mă refer la China, Federația Rusă și Albania, fapt pentru care am avut nevoie de o pregătire suplimentară, care a condus la lărgirea orizontului cunoașterii, am descoperit o mulțime de lucruri noi, am pătruns în interiorul cultural și tradițional al acestor istorii.

- am realizat un film de prezentare al României, în care am evidențiat tradițiile pentru toate regiunile istorice și diferite aspecte culturale, iar împreună cu un alt participant la curs din Iași, am pregătit elemente din zona Moldovei, pe care le-am prezentat în Italia, realizând o expoziție cu produse tradiționale. Deasemeni am avut și elemente de specificitate care deosebesc județele Iași de Neamț.

- instituția în care lucrez mă susține în realizarea acestor demersuri, deoarece cursul de formare a adus un plus de valoare pentru mine, prin noi abordări metodologice, interdisciplinare, intergeneraționale, dar are impact asupra tuturor celor implicați în formare: profesori, elevi, adulți, la nivel local dar și regional.

Activitatea de formare cu titlul Viitorul identității europene-evoluție și continuitate față în față cu integrarea identităților regionale.

-02 iulie- cunoașterea membrilor echipei de proiect(profesori universitari, asistenți, participanți la curs din România, Albania, China și Federația Rusă), prezentarea tematicii cursului, discuții despre așteptările cursanților dar și ai formatorilor, am primit programul de lucru și orarul(40 ore pentru cele 6 zile de curs, în intervalul orar 9-17 și pauză de prânz). Vizionarea materialelor de prezentare al țărilor participante-PPT, DVD, fotografii, articole artizanale și alte produse tradiționale, discuții pe marginea subiectului.

-03 iulie- ore de curs și dezbateri privind păstrarea identității regionale sau naționale în contextul identității europene, prin acțiuni care să vizeze păstrarea culturii, tradițiilor, experiențelor trăite. În acest sens am vizitat Palazzo Vecchio și un atelier de restaurare al tapiseriilor și covoarelor din secolul al XVIII lea, putând astfel valoriza importanța păstrării trecutului într-o formă nealterată.

-04 iulie-excursie în două localități lângă Firenze- Volterra și San Gimignano, unde am putut vedea și cunoaște elemente de arhitectură veche specifică evului mediu și mai ales modul în care au fost păstrate de-a lungul secolelor.

-05 iulie-vizită la Palazzo Pitti și Muzeul Argintului, dezbateri și discuții referitoare la tematica cursului.

-06 iulie- vizita la Biserica Santa Maria Novella și marochinăria existentă aici.

-07 iulie-vizita la Biblioteca di Pace Citadinanze și discuțiile finale împreună cu concluziile, precum și eliberarea certificatelor de participare.

Activitățile pe care urmează să le desfășor sunt:

-voi continua să mă informez în legătură cu tema cursului.

-voi utiliza la orele de curs noile abordări metodologice.

-voi continua să îmi consolidez competențele dobândite în această perioadă.

-voi menține legătura cu ceilalți participanți.

-voi realiza o miniexpoziție cu materiale aduse din Italia.

-voi realiza un follow up la 6 luni după curs, pentru analiza rezultatelor și performanțelor obținute.

prof. Luminița Vrânceanu
Colegiul Tehnic Piatra Neamț

Natura între DA și NU

Pentru a înțelege cum să ne comportăm și cum nu, față de natură am făcut două rubrici:

AȘA DA

Dragostea față de natură se sădește în inimile copiilor încă din copilărie.

.....Codrul e frate, iar via soră cu românul. Moare pădurea, murim și noi.....

AȘA NU

Nimeni nu remarcă un râu micuț, dar când acesta devine din ce în ce mai mare....deranjează.

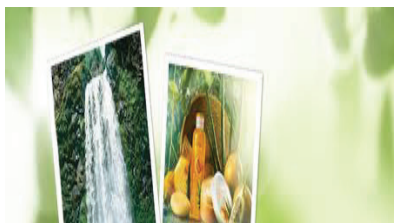
„Țara are de ales! În foc sau în lanțuri! O ardem noi, sau o ard dușmanii, jefuind-o! Numai codrii de nepătruns i-am cruțat, pe unde nici vântul nu răzbește. Am iertat pădurea, singurul nostru aliat de nădejde.” Așa nu spuneau bunicii noștri, veterani de război, dar astăzi? Astăzi s-au pierdut valorile și dragostea față de natură.

Vlad Ungheanu clasa a-XII-a B

MEDIUL ȘI NOI

MOTIVAȚIA alegerii temei, este dată de faptul că aceasta constituie una dintre cele mai mari probleme cu care Terra se confruntă ,fiind totodată elementul esențial al dezvoltării durabile economice,precum și o condiție a stabilității politice și sociale pentru termen lung iar impactul distructiv al activităților antropice nu mai poate fi ignorat și toate activitățile umane de la industrie până la activitățile casnice trebuie să-și impună un comportament prietenos față de mediu.

Omul trebuie să ocrotească mediul înconjurător deoarece reprezintă un suport pentru viață, oferind condițiile și resursele necesare supraviețuirii, însă depinde de om să le folosească într-o manieră durabilă, să conștientizăm că toate procesele care contribuie la degradarea mediului sunt accelerate continuu și sănătatea planetei se agravează pe zi ce trece.

Ocrotirea planetei reprezintă o responsabilitate a tuturor însă oamenii trăiesc într-o ingnoranță și indiferență continuă, ne dorim să respirăm aer curat, să bem apa curată, să mâncăm sănatos, în timp ce recurgem la acțiuni care îmbolnăvesc tot ce ne înconjoară: practicăm agricultura intensivă, modificăm genetic organismele, construim acolo unde nu este necesar și defrișăm excesiv, pescuim tot ce putem din mări și oceane, exploatăm resursele fără să ne gândim la capacitatea lor de regenerare.

Acest domeniu este foarte mediatizat însă din punctul meu de vedere încă nu s-au luat măsurile necesare pentru ca în viitor să avem un mediu mult mai sănatos.

Legea 137/1995, legea protecției mediului, republicată în M.Of. nr. 512 partea I din 22.10.1999 definește mediul înconjurător ca „ansamblul de condiții și elemente naturale ale Terrei: aerul, apa, solul și subsolul, toate straturile atmosferei, toate materiile organice și anorganice, precum și ființele vii, sistemele naturale în interacțiune, cuprinzând elementele enumerate anterior, inclusiv, valorile materiale și spirituale”.

În literatura economică noțiunile de mediu natural și mediu înconjurător,sunt definite ca forme sinonime de exprimare a unui domeniu în care oamenii trăiesc ,își desfășoară activitatea și se realizează ca ființe sociale, mediul natural fiind alcătuit dintr-o multitudine de elemente ce pot fi descrise,măsurate și studiate cu ajutorul științelor fizice,chimice și biologice.

Mediul înconjurător reprezintă o îmbinare de elemnte naturale și antropice strâns corelată prin legături de interdependență între componente ca un organism.

În prezent mediul natural este întins pe suprafețe tot mai reduse, practic nu mai există zone neafectate de om, deoarece există posibilități de transport pentru substanțele poluante la distanțe foarte mari, prin curenți de aer sau de apă, păsări, animale, aeronave, rachete. Aceste zone sunt considerate atât tezaure biologice pentru generația actuală și pentru cele viitoare, dar și supape de siguranță pentru funcționarea sistemului global al mediului, de aceea, oamenii le protejează, încadrându-le ca parcuri naționale, rezervații naturale, rezervații ale biosferei.

Știți că în FIZICĂ totul este cauză/efect extrapolind ne putem pune intrebarea: „Ce facem noi toți pentru a trăi într -un mediu sănătos ?”

Nu vreau un răspuns ci vă fac o provocare: Haideți să acționăm în așa fel încât fiecare dintre noi să ne creem un mediu de existență lipsit de factori nocivi atât pentru noi cât și pentru cei dragi nouă .

REALIZATOR PROF.RODICA MIHALACHE

Zile Eco

Daniela Asandei - clasa a X-a F

Ziua Internațională a Zonelor Urbane – 08 Noiembrie 2012

Începând din 1949, în 30 de țări de pe patru continente, pe 8 noiembrie este celebrată Ziua Internațională a Zonelor Urbane, eveniment cunoscut și sub numele de Ziua Mondială de Planificare a Orașelor.

Acest eveniment a fost inițiat de profesorul Carlos Maria della Paolera, de la Universitatea din Buenos Aires, cu scopul de a veni în sprijinul publicului interesat de soluții pentru planificarea orașelor, dar fără afectarea mediului înconjurător. Dacă acum douăzeci și ceva de ani existau doar două metropole cu peste 10 milioane de locuitori, New York și Tokyo, astăzi sunt peste 20 de astfel de aglomerări umane. De la o existență în mijlocul naturii, cu procurarea celor necesare traiului tot din natură, s-a ajuns la stadiul în care cautăm și găsim din ce în ce mai greu locuri verzi și nealterate. Un climat în schimbare, poluarea extinsă pe largi suprafețe, resursele naturale exploatate prea intensiv, specii în pericol de dispariție, creșterea continuă a consumului de energie și a cantității de deșeuri crează în plan local premisele unei dezvoltări urbane anarhice.

Creșterea populației duce la provocări colosale în managementul urban, provocări cum ar fi lipsa locuințelor, infrastructura inadecvată, congestie și o calitate a vieții scăzute în mediul urban. Prin conștientizarea necesității echilibrului dintre om și mediul înconjurător și datorită contradicției dintre creșterea demografică continuă și resursele naturale epuizabile, se impune satisfacerea necesităților de creștere a generațiilor prezente fără să se compromită capacitatea de satisfacere a cerințelor generațiilor viitoare.

Omul din mediul urban va găsi cheia pentru reconcilierea cu mediul, începând printr-o urbanizare făcută mai precaută, pe temeiuri mai apropiate protecției mediului.

Ziua Mondială a Alimentației

Ziua Mondială a Alimentației, coordonată de FAO, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, se ține în fiecare an pe **16 octombrie**. Prima ediție s-a desfășurat în 1981, iar data de 16 octombrie a fost aleasă deoarece reprezintă data la care a fost fondată FAO, în 1945. Ziua Mondială a Alimentației are scopul de a sensibiliza opinia publică internațională asupra problemei foametei și a malnutriției în lume și are ca obiectiv principal încurajarea persoanelor, la nivel global, pentru a combate acest fenomen.

Ziua Mondială a Alimentației este marcată în peste 150 de țări ale lumii și în fiecare an este subliniată o temă specifică, asupra căreia sunt focalizate toate activitățile. Tema Zilei Mondiale a Alimentației din 16 octombrie 2012 este 'Cooperativele agricole hrănesc lumea' și a fost aleasă pentru a sublinia rolul fundamental pe care îl au cooperativele agricole în îmbunătățirea siguranței alimentare și în vederea eliminării foamei în lume. Adunarea Generală a ONU a desemnat anul 2012 ca 'An Internațional al Cooperativei'.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – EDUCȚIE PENTRU VIITOR

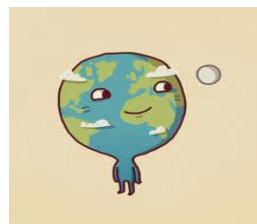
Educația ecologică trebuie să înceapă încă de la cele mai fragede vârste, în familie, prin exemplul pe care părinții îl dau copiilor: colectează selectiv deșeurile menajere, reciclează, economisesc apa și electricitatea, folosesc mijloacele de transport în comun mai mult decât autovehiculul propriu, etc.

Astfel, educația ecologică îi ajută pe copii să înțeleagă influența comportamentului lor asupra calității mediului și formează sentimentul responsabilității, valori și **atitudini** necesare construirii unei societăți durabile.

Într-o societate în continuă **dezvoltare** și modernizare, problemele de mediu trebuie să fie o preocupare permanentă a fiecăruia dintre noi. Trebuie să ne facem timp și să ascultăm strigătul disperat al Terre: „prețuiește-mă și iubește-mă, omule, fiindcă toate frumusețile mele, pădurile, văile și izvoarele, cărările și crestele, piscurile cu toate viețuitoarele și florile ți le dăruiesc, să te bucuri de ele, să devii mai puternic, mai generos, mai bun” și să conștientizăm faptul că viitorul Planetei Albastre depinde doar de noi.

Problemele majore care frământă omenirea în prezent, cu privire la resursele de hrană, explozia demografică, poluare, criza energetică, productivitatea ecosistemelor, protecția și amenajarea mediului, reprezintă

numai o **parte** din preocupările contemporane pe care educația ecologică trebuie să le abordeze.

DOSAR INFO

** Prin fotosinteză plantele consumă anual 174 miliarde de tone de CO₂ din care 19 miliarde tone este consumat de plantele terestre iar 155 miliarde tone de plantele acvatice.*

** Vulcanii au fost denumiți după zeul roman al focului – Vulcanus.*

** Cel mai fierbinte loc al Planetei este deșertul Sahara. Cea mai ridicată temperatură medie anuală a fost înregistrată la Dalu în Etiopia (34,4°C), într-o depresiune situată la 116 m sub nivelul mării.*

** În stratosferă stratul de ozon este cuprins între 20-40 km. Concentrația de ozon în atmosfera Pământului s-a evaluat la 1x10⁻⁶ procente volumetrice.*

**Pagina realizată de
Iulian Istine – clasa a –XII-a C**

Diana Constantinescu – clasa a XII- a A

vă recomandă: **FARMACIA VERDE - 7 plante care fac totul pentru sănătatea ta!**

1. Curcuma

Aceasta face parte din orice amestec de curry și te poate ajuta să scapi de **durerile provocate de artrita**.

Conține curcumina, un antiinflamator puternic care reduce enzimele care cauzează durerea și umflăturile.

2. Scorțișoara

Potrivit unui studiu german, scorțișoara **micșorează nivelul zahărului din sânge**. Persoanele care au **diabet de tip 2** trebuie să consume zilnic extract de scorțișoară și astfel nivelul zahărului din sânge va fi mai mic cu 10%. De asemenea, scorțișoara poate micșora și nivelul colesterolului.

3. Rozmarin

Acesta ajută la evitarea substanțelor **cancerigene** din carne. Carnea prăjită, fiartă sau friptă dezvoltă amine heterociclice, care produce **carcinoame** implicate în mai multe tipuri de **cancer**. Acest lucru poate fi evitat prin folosirea regulată a extractului de rozmarin, care este amestecat cu carnea înainte ca aceasta să fie preparată.

4. Ghimbirul

Ghimbirul poate preveni problemele **stomacale** provocate de sarcina, răul de mașină și chimioterapie

5. Sunătoarea

Cercetarile au confirmat că această plantă poate ameliora **depresia** și **anxietatea** la fel de eficient ca medicamentele folosite în aceste scopuri, fără alte efecte secundare.

6. Usturoiul

Acesta micșorează riscul de a face **cancer**, astfel, marii consumatori de usturoi au șanse mult mai mici de a dezvolta **cancer ovarian, colonic** sau alte tipuri.

7. Cătina-albă

Este o plantă foarte eficientă pentru **hidratarea mucoaselor** și **alinarea uscăciunii vaginale**. Conține acid palmitic, un acid gras conținut în pielea umană și care ajută la vindecarea și hidratarea acesteia.

JUDEȚUL NEAMȚ ȘI FRUMUSEȚILE SALE

LACUL CUIEJDEL

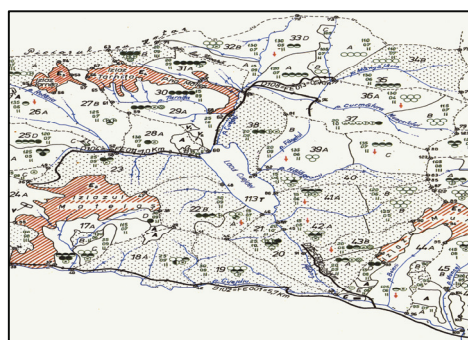
De ce Lacul Cuiejdell?

- Lacul Cuiejdell depășește din toate punctele de vedere Lacul Roșu, care rămâne doar cel mai cunoscut lac de baraj natural din România.

Unde se află Lacul Cuiejdell?

- Lacul Cuiejdell este situat în Munții Stânișoarei, în bazinul superior al râului Cuiejdell, respectiv în cursul mijlociu al Cuiejdellului (afluent de stânga), la aproximativ 21 km NNV de Piatra Neamț.

- Lacul Cuiejdell este cel mai mare lac de baraj natural din țară și s-a format în urma unor alunecări de teren produse în două faze successive (1978 și 1991), care s-au datorat ploilor abundente din acele perioade. Aceste alunecări de teren s-au concretizat prin deplasarea unei mase de pământ a versantului stâng a pârâului Cuiejdell ce a avut ca efect obturarea cursului acestuia, formând astfel un impresionant baraj natural.

Căi de acces spre Lacul Cuiejdell:

- Din Municipiul Piatra Neamț pe Drumul Național 15C spre Tg. Neamț continuat spre comuna Gîrcina, prin satul Cuiejdell se merge pe drumul forestier Axial până la drumul forestier Cuiejdell și apoi pe jos până la lac (aproximativ 20 min de marș).
- Traseu auto din Municipiul Piatra Neamț pe Drumul Național 15C spre Tg. Neamț până în localitatea Crăcăoani. De aici spre satul Cracăul Negru prin satul Magazia se ajunge la drumul forestier Pârâul Gardului, se continuă până la capătul lui trecându-se în partea Ocolului Silvic Gîrcina și astfel continuând drumul se ajunge la lac.

prof. ing. Giovana Smău

LOCURI DE VIZITAT ÎN ROMÂNIA (II)

Georgiana Ailincuței clasa a XI-a F

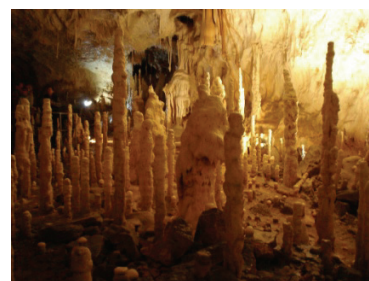
Salina de la Turda

În Transilvania există un strat de sare de aproximativ 400 de metri, din care își trage originea și Salina de la Turda. Salina are o vechime de peste 13 milioane de ani și o grosime medie de 250 de metri. Salina este un monument istoric al județului Cluj, apreciat de întreaga Românie.

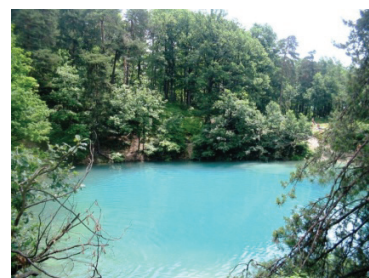
Peștera Urșilor

Printre cele mai frumoase locuri de vizitat în România sunt peșterile. Una dintre acestea este Peștera Urșilor renumită prin sculpturile naturii oferind frâu liber imaginației vizitatorilor. Este unul dintre cele mai importante obiective a Munților Apuseni.

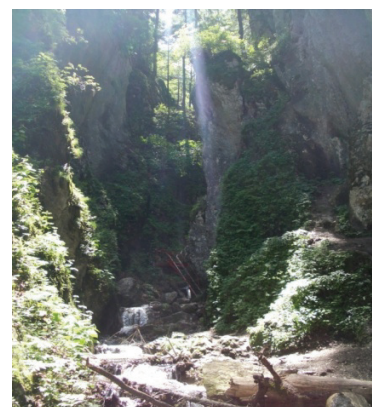
Lacul Albastru

Lacul Albastru se află în apropierea localității Baia Sprie fiind unic prin faptul că își schimbă culoarea în funcție de lumină. Lacul este situat pe Dealul Minei având o suprafață de jumătate de hectar. Căderea unei galerii miniere a dus la formarea acestui lac. În această galerie, odată cu trecerea timpului s-a adunat apa de ploaie.

Canionul 7 scări

O altă minune a României este Canionul 7 scări din munții Piatra Mare. Numele Canionului este dat de 7 cascade. Canionul are o lungime de 160 de m și o diferență de nivel de 58 de m. A devenit unul dintre cele mai frumoase locuri de vizitat datorită impresionantului peisaj. Ultima scară a cascadei măsoară 35 de metri înălțime, iar prima 8 metri.

OCROTIREA NATURII-O NECESITATE

prof. Cozma Mariana

Școala gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români

„Natura poate să-ți slujească de carte, de profesor, de povătuitor. Ea te cheamă, ea îți procură, cu mici mijloace, tot ceea ce vei avea nevoie mai târziu. Nu închide această mare carte plină de învățături înțelepte, nu o neglija pentru celelalte cărți în care se cuprind numai strofe din cântarea întreagă ce-ți stă înaintea ta.”

(I. Simionescu)

Mediul de pe Pământ-care ni se pare atât de firesc- este unic în întregul sistem solar. Numai pe Terra sunt reunite toate condițiile favorabile vieții.

De când există omul pe pământ, natura l-a ocrotit, fiindu-i prietenă. Ea l-a respectat, respectându-și legile, regenerându-se nestingherită. Dacă ne gândim că prietenia este legătura care-i unește pe oameni, atunci înțelegem că și omul trebuie să manifeste respect și dragoste pentru natură, ca lume ce

constituie realitatea înconjurătoare.

Natura asigură omului existența sa fizică, de asemenea contribuie la dezvoltarea sa morală, intelectuală, socială și spirituală. Universul naturii a oferit multe omului, fără să ceară nimic în schimb. Natura are nevoie de prieteni, are nevoie să fie respectată și ocrotită.

Pentru a fi prietenul ei trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocrotești, menținând curățenia și îngrijind frumusețile ei, oriunde te-ai afla. **Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înșine !**

Datorită intervenției nehibzuite a omului, natura este astăzi în pericol. Poluarea amenință prezentul și viitorul omenirii. Omul trebuie să-și lege interesele de legile naturii, să gândească și să acționeze în conformitate cu acestea.

Se impune, astfel, ca încă de la vârste mici, copiii să fie educați în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător, în vederea formării ulterioare a conștiinței și comportamentului ecologic, favorabile unui stil de viață sănătos – mental, emoțional, fizic și socio-moral.

Educația pentru mediu este menită să îmbunătățească calitatea vieții. Copiii sunt un „public” important deoarece sunt gestionarii și consumatorii de mâine ai resurselor. Ei trebuie să înțeleagă că natura are nevoie de noi, că nu putem trăi în afara ei, viața noastră depinzând de ea. Școala are menirea să însușească sentimente de respect și admirație față de natură, convingeri și deprinderi de protejare a mediului. Formarea unei conduite ecologice este un proces continuu. Natura oferă copilului un mediu ambiant plăcut, un nesecat izvor de sănătate, îi stimulează dorința și interesul pentru cunoaștere.

Datoria noastră de dascăli este să-i învățăm pe copii cum să ocrotească natura. Școala este chemată să determine nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci și deprinderi de protejare a mediului. Toți trebuie să înțelegem că mediul înconjurător este un uriaș și complex sistem, în continuă transformare și că acest mediu trebuie **PROTEJAT**.

La școala noastră-Școala gimnazială „Gheorghe Nicolau” Români-s-au desfășurat o multitudine de activități care au urmărit: conștientizarea și responsabilizarea elevilor față de problemele mediului înconjurător (îngrijirea spațiilor verzi din jurul școlii, plantarea de flori în ghivece și pe aleile școlii), capacitatea de observare și descriere a unor grupe de plante și animale existente în zona satului (realizări de prezentări power-point), capacitatea de sistematizare a cunoștințelor despre mediu (concursuri pe teme de ecologie, completări de rebusuri), activități care au făcut ca elevii noștri să iubească mai mult natura.

Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Elevii trebuie să înțeleagă că este important „cum privim” natura; cum pătrundem în natură. A iubi natura nu înseamnă doar dorința de a fi în mijlocul ei, ci de a acționa în folosul ei, de a milita pentru a nu fi afectată în nici un fel de acțiunile noastre. Este necesar să-i învățăm pe elevi că natura nu este și nu poate fi proprietatea cuiva.

Ea este și trebuie să fie în egală măsură a tuturor. Educatorii și toți cei care lucrează în școli pot avea un impact deosebit, de la creșterea conștientizării și cunoașterii până la formarea de atitudini și proiecte active în numele educației mediului. Cu toții trebuie să fim receptivi la problemele de mediu cu care se confruntă comunitatea.

Corelarea intereselor umanității în conformitate cu legile naturii este unica premisă a continuității vieții pe Terra.

Acțiunea de protecție a mediului se poate realiza pe deplin, numai prin asocierea măsurilor de ordin juridic și administrativ cu cele de ordin educațional. Schimbarea mentalității oamenilor nu este ușoară, dar fără o educație în acest sens, orice acțiune de ocrotire a naturii este sortită eșecului. Astfel, educația ecologică este un proces menit să sensibilizeze oamenii, să-i facă mai conștienți și preocupați de problemele mediului înconjurător. Scopul final al educației ecologice este același în întreaga lume: de a forma o mentalitate sănătoasă vis-à-vis de calitatea mediului în care trăim. Acest deziderat poate fi îndeplinit cu succes dacă acest tip de educație este inițiat încă din primii ani de școală.

Educația ecologică contribuie la formarea unei conștiințe ecologice și a unei gândiri ecologice despre natură, din care rezultă o comportare atentă și corectă față de ea. Această educație se poate realiza în mod deosebit, prin școală și mass-media, având motivație și logică. Educația ecologică se bazează pe conștientizare care are acest unic țel- acela de a proteja natura, de a o face să-și păstreze sănătatea de care depinde în final, sănătatea noastră, a oamenilor.

Obiectivele educației ecologice vizează în egală măsură cunoștințele, achiziția de atitudini, clarificarea valorilor și demersul practic. În perspectiva școlară, elevul trebuie ajutat: să înțeleagă că omul este inseparabil de mediul său și că efectele negative ale acțiunilor sale se repercutează asupra lui însuși, să obțină cunoștințele de bază necesare soluționării problemelor mediului său imediat, să judece responsabilitățile individuale și colective, să se angajeze în obținerea cooperării pentru rezolvarea problemelor de mediu, să dezvolte instrumente de analiză pentru a preveni și corecta neajunsurile provocate mediului.

Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când se va reuși ca elevii de azi – cetățenii de mâine să fie absolut convinși de necesitatea ocrotirii naturii; implicându-se activ în procesul de „consiliere” a omului cu **NATURA**.

Problema protecției mediului înconjurător ar trebui să ne preocupe pe toți, în egală măsură. Un mediu curat înseamnă sănătate, armonie, echilibru ecologic pentru toate verigile implicate în acest „spectacol” perpetuu numit magic „**VIAȚĂ PE PĂMÂNT**”.

Învățându-i pe copii să apere natura, îi învățăm să apere viața. Viața triumfă și suntem mai optimiști când mediul înconjurător e curat, când copacii înfloresc și dau culoare cenușiiului urban.

Omul și natura

Natura își urmează cursul ghidându-se după legi impuse de o mână divină creatoare și fiecare anotimp își reia locul pe scena lumii, jucându-și cu dăruire rolul ca un actor mulțumit peste măsură de aplauzele publicului său. Și toate acestea pentru a-l încânta pe om.

Natura, îmbătrânită de povara miilor de ani, își recapătă frumusețea și vioiciunea primăvara când revine la viață deșteptându-se ca dintr-un somn adânc. Și e atât de frumoasă! Câmpiile și dealurile se îmbracă cu un strai verde-palid iar munții, cu vârfurile lor înalte ce par să atingă cerul, seamănă cu niște castele de verdeață. Izvoarele ascultă glasul naturii și încep a clipoci vesel ca niște clopoței argintii. Parcă murmurul lor tainic ar spune o poveste despre o iarnă trecută și nădejdea unui nou început. Apoi, parfumul florilor de mai din crânguri și livezi se risipește pentru ca vara să își etaleze garderoba în toată splendoarea sa, până ce adierile de vânt se întetesc suflând rece și smulgând fără zăbavă frunzele copacilor pentru a le așterne într-un covor multicolor pământului. Cerul capătă nuanțe cenușii și începe a lăcrima iar zgomotul stropilor de ploaie ce se lovesc de ferestre trezesc în inima noastră amintiri și nasc melancolii dulci-amăruie.

Și, iarăși, natura, cu propriile mâini își făurește culcușul de un alb imaculat, pentru că somnul i se va lipi de gene până când soarele va răsări pe un cer senin mai frumos și mai strălucitor.

Dar ciclul acesta al naturii, al derulării ei sub forma celor patru anotimpuri se armonizează perfect cu viața unui om pe pământ. Primăvara se identifică cu vremea nașterii și a copilăriei. Vara cu tinerețea până spre maturitatea unui adult. Toamna se identifică foarte bine cu perioada vârstei a doua iar bătrânețea cu iarna.

Dumnezeu a lăsat aceste schimbări ale naturii pentru a ne aminti nouă, oamenilor, că suntem trecători. Pământul este doar leagănul vieții noastre. Dincolo de el, existența capătă dimensiuni spirituale...

Nicolae Pricopie
Clasa a-XII-a B

CELE MAI RARE ANIMALE DIN LUME

profesor Ramona Amalia Ispas

1. Broasca țestoasă de pe insula Pinta, Galapagos - Lonesome George

Conform cercetătorilor, Lonesome George, un mascul din specia broaștei țestoase de Pinta, e ultimul reprezentant al acestei specii. Nu se știe exact câți ani are Lonesome George, se presupune că ar avea între 70 și 100 de ani, la această vârstă fiind considerat la apogeul vieții sexuale.

În luna august al anului trecut Lonesome George a reușit să se împerecheze cu 2 femele din specii asemănătoare (de pe insula Isabela) însă, din nefericire, ouăle au fost infertile și au mucegăit deși oamenii de știință le-au pus în incubatoare speciale pentru a le asigura supraviețuirea. Dacă masculul nu va avea urmași, e foarte posibil ca această specie de broaște țestoase să dispară pentru totdeauna.

Până în anul 1971 se considera că această specie a dispărut însă Lonesome George a fost descoperit de către biologul american Joseph Vagvolgyi. Încă de atunci Charles Research Station oferă o recompensă de 10.000 de dolari persoanei care va descoperi o femelă din aceeași specie.

2. Baijii - delfinul din fluviul Yangtze

În luna decembrie a anului 2006, în urma unei acțiuni de căutare a delfinilor albi din fluviul Yangtze a dus la concluzia că această specie de delfini a dispărut. În luna august a anului 2007 a fost difuzat prin intermediul mass-media un video în care se vedea un delfin înotând în apele fluviului, mamifer ce seamănă foarte mult cu cei din specia Baijii, ducând la concluzia că încă mai există câteva exemplare. Însă din păcate numărul redus al acestora și vârsta înaintată nu vor asigura perpetuarea speciei. Pentru a asigura supraviețuirea delfinilor Baijii e nevoie de cel puțin 25 de exemplare tinere.

E cunoscut faptul că apele fluviului sunt poluate cu substanțe toxice (începând cu revoluția industrială s-au construit sute de fabrici care-și varsă rezidurile direct în apele fluviului). Pe lângă substanțele toxice, delfinii au suferit din cauza sonarelor folosite de pescadorean, care interferează cu frecvența pe care comunică aceste mamifere.

Delfinul alb de Yangtze e un mamifer timid, pașnic și aproape orb, populând apele Pământului de mai bine de 20 de milioane de ani.

3. Marmota din insula Vancouver

Marmota vancouverensis pe numele său științific trăiește în zonele muntoase ale insulei Vancouver, British Columbia. Această specie de marmotă se află pe lista animalelor pe cale de dispariție încă din luna Mai a anului 2000. În anul 1998, la ultima numărătoare, mai existau doar 75 de exemplare din această specie. Canadienii n-au stat degeaba și au pus la cale un program de reproducere în captivitate.

Se estimează că în captivitate există aproximativ 90 de marmote de Vancouver iar în anul 2004 circa 30 de exemplare trăiau în sălbăticie. Scopul canadienilor este ca numărul marmotelor să ajungă la 400-600 exemplare. În anul 2005 marmota de Vancouver avea 150 de urmași în captivitate dintre care 44 puiți.

Această specie de marmotă se diferențiază de alte marmote prin culoarea maronie a blănii cu porțiuni albe care contrastează cu restul înfățișării. De asemenea se remarcă prin comportament și stilul

său de viață, are o constituție mai mare față de alte rozătoare, fiind cel mai mare animal din familia veverițelor, cântărind între 3 și 7 kg. Are 5 degete la fiecare picior, cu gheare mari și curbate. Are capul mic și picioarele scurte.

4. Liliacul din insulele Seychelles

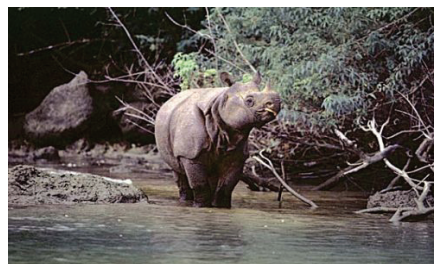
Coleura seychellensis, pe numele său din cartea de științele naturii, trăiește în peșterile din insulele Seychelles, la nord de Madagascar. Apare pe lista animalelor pe cale de dispariție încă din momentul în care s-a descoperit că în lume mai există doar 100 de exemplare. Cel mai mare cuib de lilieci din această specie mai există pe insula Silhouette.

Liliecii de Seychelles ajung să cântărească în medie 10-11 grame și trăiesc, asemenea tuturor liliecilor, în peșteri, crăpături ale podurilor, trunchiuri de copaci și locuri întunecoase unde nu poate ajunge omul sau alt prădător. Sunt animale insectivore și nocturne. În anii 1860 au existat mărturii de lilieci care la amurg zburau peste câmpuri cu bambus iar ziua se odihneau pe marginea stâncilor și rocilor muntoase acoperite de frunze de palmier.

Conform cercetătorilor ar fi nevoie de 500 de lilieci pentru a asigura perpetuarea speciei.

5. Rinocerul Javan

Cu mai puțin de 60 de exemplare existente, rinocerul Javan ocupă locul 5 pe lista animalelor pe cale de dispariție. Odinioară răspândiți pe întreg continentul asiatic, astăzi populează spații deloc extinse din Indonezia și Vietnam. Încă din anii 1930 au fost vânați fără milă în Peninsula Malaysia, India, Burma și Sumatra. Braconierii i-au vânat pentru prețiosul corn, despre care se crede că are proprietăți medicinale iar localnicii le-au distrus habitatul natural în favoarea terenurilor agricole.

În ciuda eforturilor organizațiilor de salvare a acestei specii de rinocer, șansele de supraviețuire sunt reduse. Puține exemplare înseamnă un grad mic de reproducere și un grad ridicat de apariție a bolilor care împiedică perpetuarea speciei.

6. Iepurele de câmp Hispid

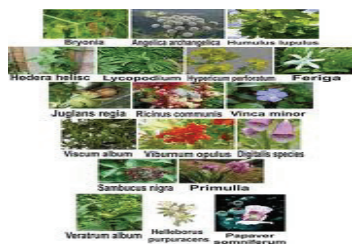

Cunoscut și sub denumirea de "iepurele zburlit" (datorită blăniței aparte), această specie de rozătoare trăia în munții Himalaya, în Nepal, Bengal și Assam. Din cauza despăduririlor, sacrificarea ambientului natural în favoarea agriculturii sau așezărilor umane, impactul asupra iepurilor zburliți a fost devastator. Astăzi acești iepuri mai pot fi găsiți în Uttar Pradesh, Bihar, vestul Bengalului și Asam.

În 1964 au existat informații din care reieșea că acești iepuri ar fi dispărut dar în 1966 a fost descoperit un exemplar. Se estimează că în lume mai există 110 iepuri Hispid. Din păcate nu se pot adapta în captivitate, lucru ce diminuează șansele ca omul să aibă vreun rol în a-i reproduce în grădini zoologice. Iepurii Hispid se caracterizează prin urechi scurte iar picioarele din spate au aproape aceeași dimensiune cu picioarele din față.

(va urma)

CURIOZITĂȚI DESPRE PLANTE

1. Cea mai mare floare o are Rafalezia Arnoldi, care crește în pădurile tropicale din sud-estul Asiei pe insulele Filipine. Floarea ei are 3m circumferința și cântărește 10kg. Un boboc de floare e de 2-3 ori mai mare decât o căpățână de varza.
2. Cel mai străvechi arbore din lume e considerat un baobab, care crește în Africa răsăriteană. Are 5000 de ani.
3. Cele mai mari frunze le are palmierul rafie de pe malurile Amazonului. Frunzele acestui palmier ajung până la 22m lungime și circa 12m lățime. 10 oameni se pot adăposti sub asemenea frunză.
4. În pustiurile din Peru crește un cactus care poate să meargă. În loc de rădăcini el are niște excrescențe acoperite cu țepi ascuțiți. Când bate un vânt puternic, cactusul se deplasează pe distanțe mari, luându-și umezeala și hrana nu din sol ci din aer.
5. Baobabul poate trăi până la 5000 de ani? Urmează măslinele-2000, stejarul-1600, teiul-1150, cedrul-800, pârul-400, chiparosul 350, ulmul 335.
6. Trunchiul pinului este întotdeauna înclinat spre sud. După acest semn poți determina punctele cardinale.
7. Specia de copaci cei mai înalți este eucaliptul, numit și copacul fără umbră, care transpiră foarte mult. Are 150 de metri înălțime și, după bambus, crește cel mai rapid. Din trunchiul său drept și rezistent se fac catarge pentru vapoare.

8. Cele mai mici și mai ușoare semințe din lume sunt cele de orhidee. Astfel, 1000 de semințe ale acestei frumoase plante cântăresc mai puțin de 1 mg.
9. Arborii sequoia ating înălțimi de 80 de metri. Ei conțin o cantitate de lemn din care s-ar putea fabrica 5 miliarde de bețe de chibrit. Acești arbori au scoarța foarte groasă și sunt rezistenți la incendii.
10. Bambusul este planta care crește cel mai repede. Într-o oră tulpina de bambus crește cu 2-3 cm, iar în 5-6 săptămâni atinge înălțimea de 18-20 m.
11. Știați că florile nu se deschid toate la aceeași oră? Mușcata se deschide dimineața, garoafele spre prânz, iar regina-noptii seara.
12. Arborele-butoi și-a primit denumirea datorită înfățișării sale. În trunchiul său, care are această formă curioasă, înmagazinează apă pentru zilele secetoase. Acest lucru este necesar, deoarece acest arbore se întâlnește în regiunile deșertice.
13. Tulpina nufărului alb de baltă poate atinge 4-5 metri. Floarea se ofilește imediat ce este ruptă, chiar dacă este pusă în apă.
14. Cafeaua crește în tufișuri veșnic verzi, în regiunile călduroase. Două semințe sau boabe cresc înăuntrul unui fruct roșu, asemănător cu cireșa.

CRINA UDROI – CLASA A X-A F

CE ȘTIM DESPRE MEDIUL ÎNCONJURĂTOR ?

Realitățile zilelor noastre arată ca secolul XX este perioada celor mai mari descoperiri și transformări ale civilizației omenești, dar și cele mai complexe și uneori nebănuite efecte asupra vieții.

Până nu demult resursele naturale regenerabile ale Terrei erau suficiente pentru nevoile omenirii. În prezent, ca urmare a exploziei demografice și a dezvoltării fără precedent a tuturor ramurilor de activitate, necesarul de materie primă și energie pentru producția de bunuri a crescut mult, iar exploatarea intensă a resurselor pământului relevă, tot mai evident, un dezechilibru ecologic.

Perfecționarea și modernizarea proceselor tehnologice, utilizând cele mai noi cuceriri științifice, au redus mult consumurile specifice de materii prime, dar nu și pe cele energetice. Ca urmare a industrializării și creșterii producției de bunuri au sporit mult materialele ce afectează mediul ambiant. Tot mai des, o parte din materiile prime intermediare sau finale, produse deosebit de complexe, se regăsesc în aer, apă și în sol. Ploile acide sunt tot mai dese, ca urmare a prezenței dioxidului de sulf din aer, datorită dezvoltării proceselor termice și a utilizării unor combustibili inferiori; sunt evacuate în atmosferă importante cantități de oxizi de azot, de carbon, negru de fum, săruri și oxizi ai metalelor, antrenate de gazele de ardere, produse cu efecte dăunătoare asupra vegetației, în general, și direct sau indirect asupra omului.

La acest sfârșit de secol și început de mileniu, lumea se află în efervescență. Schimbările care au avut loc și vor avea loc, creează, într-o viziune optimistă, speranțe și pentru remedierea fie și treptată a mediului înconjurător. În tumultul generalizat al schimbărilor, trebuie să tragem încă un semnal de alarmă legat de mediul înconjurător și de supraviețuirea omului și a existenței vieții pe Terra.

“Mediul natural”, adică aerul, oceanele, mările, lacurile, apele curgătoare, solul și subsolul, formele de viață pe care aceste ecosisteme le creează și le susțin este imaginea cea mai comună pe care omul obișnuit și-o face atunci când vorbește despre mediul înconjurător.

O pădure, o baltă sau un lac, de exemplu, formează fiecare în parte un “ecosistem” care se intercondiționează reciproc și se readaptează continuu în căutarea unui anumit echilibru. Totalitatea factorilor naturali, determină condițiile de viață pentru regnurile vegetale, animale și pentru exponentul sau raționalul – omul, reprezentând mediul natural. În mediul natural distingem componente fizice naturale – elemente abiotice: aer, apă, substrat geologic, relief, sol.

Componentele biotice reprezintă viața, organismele ce le dezvoltă pe fundalul sportului ecologic. Ele apar sub forma vegetației și animalelor depinzând atât de factori terestri, cât și cosmici (radiația solară de exemplu) ceea ce ne ajută să înțelegem implicațiile care pot urma unor modificări fie terestre, fie cosmice, sau ambele în același timp. Mediul înconjurător apare ca o realitate pluridimensională care include nu numai mediul natural, dar și activitatea și creațiile omului, acesta ocupând o dublă poziție: de “component” al mediului și de “consumator”, de beneficiar al mediului.

Conceptul actual de “mediu înconjurător” are un caracter dinamic, care caută să cunoască, să analizeze și să urmărească funcționarea sistemelor protejate în toată complexitatea lor.

Prin “resurse naturale” se înțelege: totalitatea elementelor naturale ale mediului înconjurător ce pot fi folosite în activitatea umană:

- § resurse neregenerabile – minerale și combustibili fosili;
- § resurse regenerabile – apă, aer, sol, floră, faună sălbatică;
- § resurse permanente – energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor.

În întreaga activitate a mediului înconjurător se urmărește nu numai folosirea rațională a tuturor acestor resurse, ci și corelarea activității de sistematizare a teritoriului și localităților cu măsuri de protejare a factorilor naturali, adoptarea de tehnologii de producție cât mai puțin poluante și echiparea instalațiilor tehnologice și a mijloacelor de transport generatoare de poluanți cu dispozitive și instalații

care să prevină efectele dăunătoare asupra mediului înconjurător, recuperarea și valorificarea optimă a substanțelor reziduale utilizabile. Astfel noțiunea de “mediu înconjurător” cuprinde de fapt, toate activitățile umane în relația om-natură, în cadrul planetei Terra.

Când se vorbește de progres sau de sărăcie, se vorbește de fapt, în termenii cei mai globali, de mediul înconjurător care caracterizează planeta noastră la un moment dat, căci între toate acestea și poluarea, degradarea apei și a aerului, amenințarea păturii de ozon, deșertificarea, deșeurile toxice și radioactive și multe altele, există o strânsă interdependență.

În toate civilizațiile care s-au dezvoltat până în secolul al XVII-lea, de natură predominant agricolă, ”pământul era baza economiei, vieții, culturii, structurii familiei și politicii”, viața era organizată în jurul satului, economia era descentralizată, astfel că fiecare comunitate producea aproape tot ce îi era necesar. Energia cheltuită corespundea în esență lucrului forței musculare, umană sau animală, rezervelor de energie solară înmagazinată în păduri, utilizării forței hidraulice a râurilor sau mareelor, forței eoliene.

Natura reușea până la urmă să refacă pădurile tăiate, vântul care umfla velele, râurile care puneau în mișcare roțile, deci sursele de energie utilizate de civilizațiile agricole erau regenerabile.

Odată cu sporirea populației globului, ce a decurs paralel cu perfecționarea organizării sociale și, în special odată cu dezvoltarea industriei, a transporturilor mecanizate din ultimele două secole, încercarea omului de a domina în lupta asupra naturii, de a-i smulge lacom bogățiile ascunse, începe să aibă tot mai mult succes. Peste un miliard și jumătate din populația actuală a Terrei aparține civilizației industriale. Industrialismul a fost mai mult decât coșuri de fabrică și linii de asamblare. A fost un sistem social multilateral și bogat care a influențat fiecare aspect al vieții omenești. Creșterea economică, enorm accelerată, se bazează în majoritate nu pe surse regenerabile de energie, ci pe energia cheltuită prin folosirea combustibililor fosili, neregenerabili: cărbuni, țiței, gaze naturale.

Alvin Toffler observa cu sarcasm: “Pentru prima dată o civilizație consumă din capitalul naturii, în loc să trăiască din dobânzile pe care le dădea acest capital!”.

Problema rezidurilor activităților umane a luat proporții îngrijorătoare, prin acumularea lor provocând alterarea calității factorilor de mediu. Aceste alterări sunt cauza unor dezechilibre în fauna, flora și în sănătatea și bunul mers al colectivității umane din zonele supraaglomerate.

Prin accelerarea ritmurilor de dezvoltare, bazată pe consumarea resurselor neregenerabile de energie, s-a ajuns, în unele țări industrializate, la un grad de bunăstare ridicat, constatându-se practic că apare, cu iminența, amenințarea consecințelor acțiunii umane asupra mediului, poluarea lui la nivel global.

Deteriorarea mediului ambiant este cauzată de: existența prea multor automobile, avioane cu reacție și nave de mare tonaj, a prea multor fabrici care funcționează după tehnologii vechi, poluante, mari consumatoare de materii prime, apă și energie, fenomene care sunt determinante, în ultima instanță, de necesități crescânde ale unei populații aflate în stare de explozie demografică și îndeosebi de existența marilor aglomerări urbane.

Mediul înconjurător reprezintă un element esențial al existenței umane și reprezintă rezultatul interferențelor unor elemente naturale – sol, aer, apă, climă, biosferă – cu elemente create prin activitatea umană. Toate acestea interacționează și influențează condițiile existențiale și posibilitățile de dezvoltare viitoare a societății. (va urma)

Întocmit de eleva Coteanu Ioana-Evelina clasa a-IX-a A
Coordonator profesor: Mihalache Rodica

DACĂ VREI SĂ ȘTII MAI MULT.....

- ✚ În antichitate, aerul era considerat o substanță pură. Primele indicații asupra complexității aerului se găsesc în lucrările alchimistilor chinezi. Dintre aceștia Mao-Hoa (sec.VII) dă chiar metode de obținere a oxigenului în „In” și dezvoltă noțiunea de ardere, foarte asemănătoare în esență cu concepțiile moderne.

- ✚ Anual, prin arderea pădurilor și a oxidării humusului forestier din zonele despădurite se eliberează în atmosferă 8×10^9 tone CO_2 .
- ✚ Aerul inspirat conține în volume aproximativ 20,94% oxigen și 0,03% dioxid de carbon. În aerul expirat se găsesc 16% oxigen și 4% dioxid de carbon. În 24 de ore omul expiră aproximativ $0,5 \text{ m}^3 \text{ CO}_2$, aproximativ 1 Kg).

- ✚ În 1952 „marea ceață londoneză” a răpit în numai o săptămână 4000 de vieți omenești, iar alte câteva mii au murit în următoarele trei luni. În 1962 catastrofa s-a repetat, sacrificând încă 7500 de oameni.

- ✚ Ozonul se formează în cantități mici în timpul furtunilor, datorită descărcărilor electrice. Și, nu întâmplător, aerul pare după o furtună mai curat. Ozonul, care este un oxidant foarte puternic (al doilea după fluor) distruge toate microorganismele din aer.

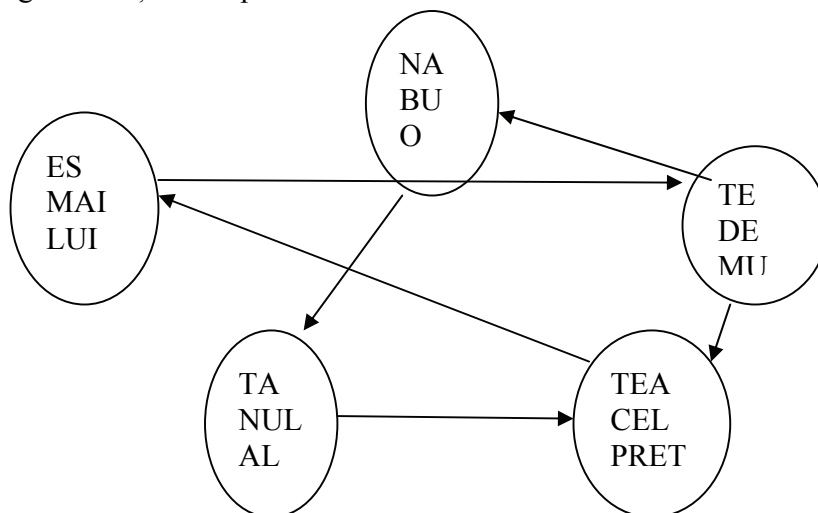
Este bine să știi..

Majoritatea caselor construite înainte de 1960 conțin în materialele de construcții vopsele cu plumb. Chiar și casele construite mai recent pot avea astfel de vopsele. Renovarea unei case poate genera o cantitate mare de plumb în suspensie, care rămâne mult timp în clădire după construcție.

Informații prezentate de: **elev Ignat Dragoș** -clasa a X-a C
Coordonator prof. Rodica Boacă

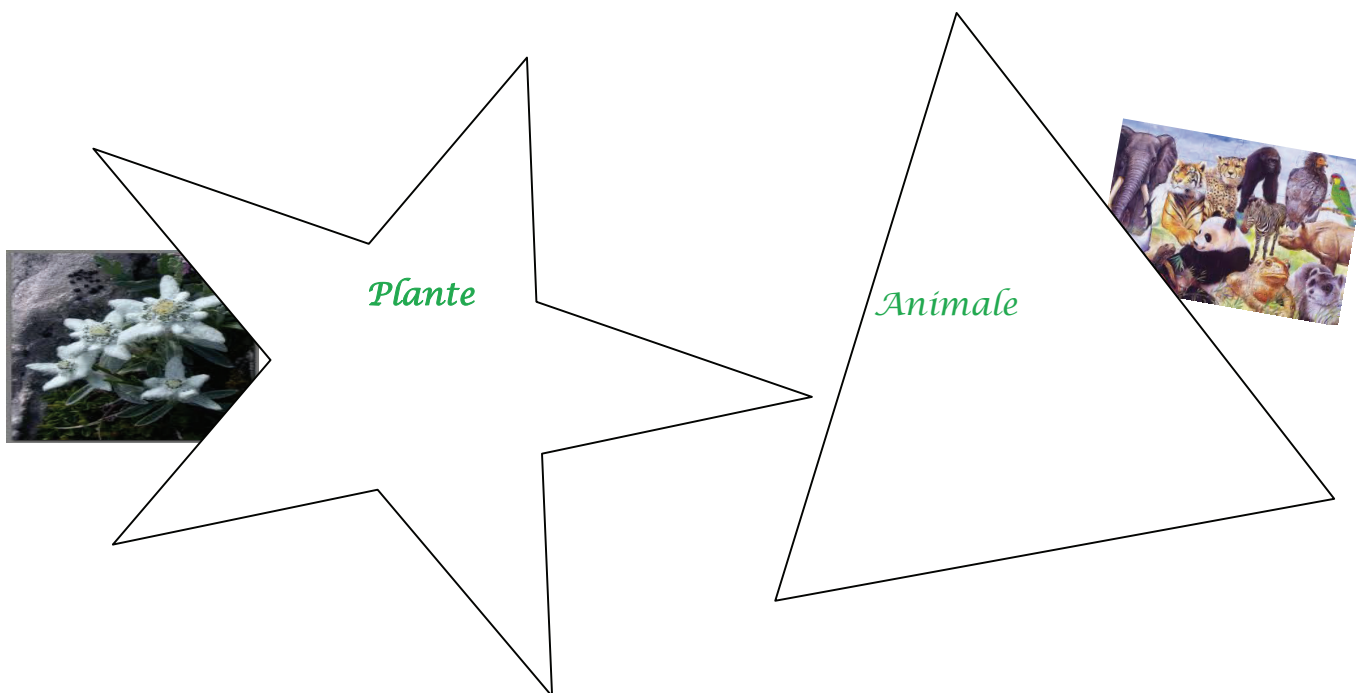
BOGĂȚIA.....GÂNDIRII ECOLOGICE

1. Învăță să te descurci!
Începând cu silaba „Să” și apoi deplasându-te așa cum indică săgețile de la un inel la altul, vei găsi enunțul unui proverb cunoscut.

(R: „Sănătatea este bunul cel mai de preț al omului”)

2. Ocrotește, în loc să distrugi!
Spațiile libere așteaptă să le completezi cu exemple de specii de plante și animale considerate monumente ale naturii.

Constantin Neamțu – clasa a X-a F

PESTERI DIN ROMANIA

		ÎN MUNȚII PĂDUREA CRAIULUI RUI NAT	V	ANIMAL CU PLĂCI ADEVĂRA T	T	ARIPI DE ALBINĂ ! ÎN MUNȚII CĂPĂȚĂ NII	A	ÎN MUNȚII PIATRA CRAIULUI ÎN CANADA !	D	PIESĂ ÎN COLȚ LA ȘAH
			D							
		FĂRĂ DĂRI LOCURI ÎNGRĂDITE PENTRU OI					ÎN ACEST MOME NT ELA BODEA			
			S					INTRAREA ÎN BRAȘOV ! LIDIA BARBU		
		UȚA LEPȘA COADĂ DE PAPAGAL !			ACOPER Ă FEREAST RA ÎN SOVATA !					
	A			VASILE VOICULES CU SCURS DIN BRÂNZĂ			BRAȘOV AUTO LA DEBUT UL ETAPEI !			FEMEI VULGARE
A FACE POZE DOR DE TRECUT	F	VÂRF DE ATAAC ! ÎN MUNȚII BIHOR	A	ÎN MUNȚII MEHEDIȚII ÎN VANĂ !	C	DETERIOR ARE CENUȘIU				MIEZ DE PITĂ ! ANTE- MERIDIAN
N							A ASALTA ȚĂȚA VACII			
TIMOTEI CIPARIU NUMAI			ADUCE PLOAIA COADĂ DE PASĂRE !			MUR ÎN PODIȘUL MEHEDI ȚII		LEGEN DĂ ÎN CARAF Ă !		
D				SOSIT LA URMĂ ! NICOLAE SABĂU			IEȘIREA DIN CUGIR ! MOV- DESCHIS		ÎN POEM ! PICĂTURĂ	
ROȘU- ÎNCHIS SAU					DANS SPANIOL PARĂMĂ			ÎN ACEST FEL BLUZA LELIȚEI		STRĂMTA RE
O			STÂLCIRI ÎN BĂTAIE PLANTĂ TEXTILĂ					ÎN VITRIN Ă ! ÎN MUNȚII I ANINEI		

CAMPIONI CELE CARE CÂNTĂ FALS			DIVINITATE PĂGÂNĂ ÎN AGENDĂ !					PRIVIT LA CINEMA VEDETĂ					
A				VOCE PAZNIC LA HAREM					OANA OPREA VITEJEȘ TI			MLA DĂ	G
LA PIAN ! DEGET DE LA MÂNĂ OV			GAZ NOBIL A LANSA				SINAGOG Ă NUANȚĂ						
			OMOGENĂ PODOABĂ PE DEGET								ÎN CASĂ ! AMBARCA ȚIE CU O PÂNZĂ		
I	AȘA SĂ FIE ! PARADIS					AUTOR DE ATENTATE ZECE SUTE							
		BĂRBAT ZOE TUDOR						A ÎNAINȚA PRIN APĂ OVIDIU DRĂMBĂ					
CELIA RUS ÎNAINȚAȘI MEXICANI PUȚIN						ÎNVAȚĂ ÎN MOD MECANI C							
N					STÂRPIRE		R						

Integramă propusă de
prof.Ispas Ramona Amalia

DECALOGUL - ECO

PORUNCA 1

Lasă celor care vin o lume curată, fără resturi. "Coșurile de gunoi", te așteaptă să le folosești.

PORUNCA 2

Ai consumat un desert și nu vezi niciunde un coș de gunoi? Ia ambalajul cu tine acasă și aruncă-l în sacul pentru hârtii. Așa dai voie firelor de jarbă să respire și ferești ochii de urât.

PORUNCA 3

Nu fă din curățenia de primăvară, o crimă la adresa peisajului. Arde gunoarele, nu le arunca în albia sau lunca râurilor.

PORUNCA 4

Fă curat în jurul tău! În cameră, în casă, în grădină, în fața sau spatele blocului, găsești oricând un lucru nelalocul lui. Nu te simți excelent după ce faci baie? Așa se simte și mediul în care trăiești după ce-l ajuți să fie curat.

PORUNCA 5

Nu arunca detergenți sau alte substanțe chimice în apa râurilor sau lacurilor. Ce-ai face dacă apa, supărată, s-ar ascunde în fundul pământului?

PORUNCA 6

Nu vorbești murdar. De multe ori, chiar dacă nu se vede, cuvintele urâte lasă răni ce sângerează multă vreme.

PORUNCA 7

Nu scrijelii copaci și nu inscripționezi pereții. Lasă timpul să-ți așeze numele în cartea istoriei omenirii acolo unde faptele tale merită.

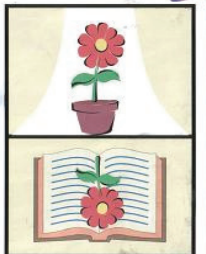
PORUNCA 8

Plantează undeva, într-un colț sărac de natură, un pom. El îți va da oxigen și te va umbri când vei avea nevoie de liniște și amintiri. Când vor fi mai puțini arbori decât oameni, nu vom mai avea ce să respirăm.

PORUNCA 9

Pune la fereastra camerei și a clasei tale câte un ghiveci cu o floare. Ele vor râde în soare în zilele senine și-ți vor înveseli zilele noroase.

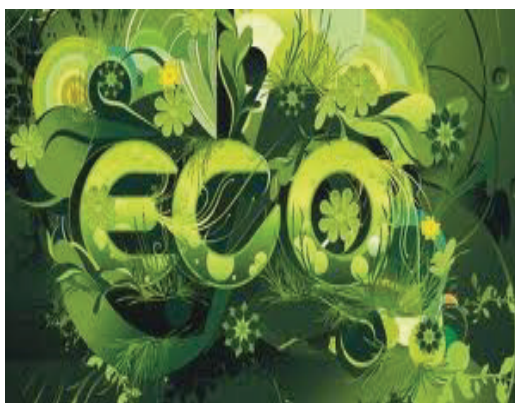

PORUNCA 10

PĂMÂNTUL ESTE ÎN MĂINILE OMULUI

Nu lăsa preocupările pentru mediu să ia vacanță. Noi, oamenii, suntem parte integrantă a naturii și aceasta contează permanent.

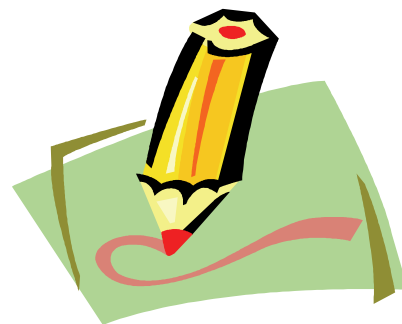
Bibliografie:

1. Drăgan N., Meiroșu E., Tomescu N. - Chimia mediului și a calității vieții-ed.LVS Crepuscul, Ploiești 2003
2. Drăgan N., Meiroșu E., Tomescu N. - Om-Sănătate-Protecția consumatorului-ed.LVS Crepuscul, Ploiești 2003
3. Gheorhiță C.M., Grigoraș M., Țivlea J. + Lumea pe care ne-o dorim- ed.Spiru Haret, Iași 2000
4. Vespremeanu E.-Mediul înconjurător-Ocrotirea și conservarea lui-ed.Științifică și Enciclopedică, București 1981
5. Mănescu S. -Poluarea mediului și sănătatea- ed.Științifică și Enciclopedică, București 1978
6. Giurcăneanu C. - Terra, izvor de viață și bogății-ed.Didactică și Pedagogică, București 1982
7. Ghimicescu G., Hâncu I.-Chimia și controlul poluării apei-ed.Tehnică, București 1974

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

- **Redactor - sef:** prof.dr.Laura - Diana SCUMPU
- **Redactori și redactori de imagini:** Nicolae PRICOPIE, Crina LUCA, Constantin NEAMȚU, prof.Rodica BOACĂ, prof.Giovana SMĂU, prof.Luminița VRÂNCEANU
- **Corectare texte și tehnoredactare:** prof. Rodica BOACĂ
- **Colaboratori:** prof.Rodica MIHALACHE, prof.Ramona ISPAS

Coordonatori: prof.Rodica BOACĂ
 prof.dr.Laura - Diana SCUMPU

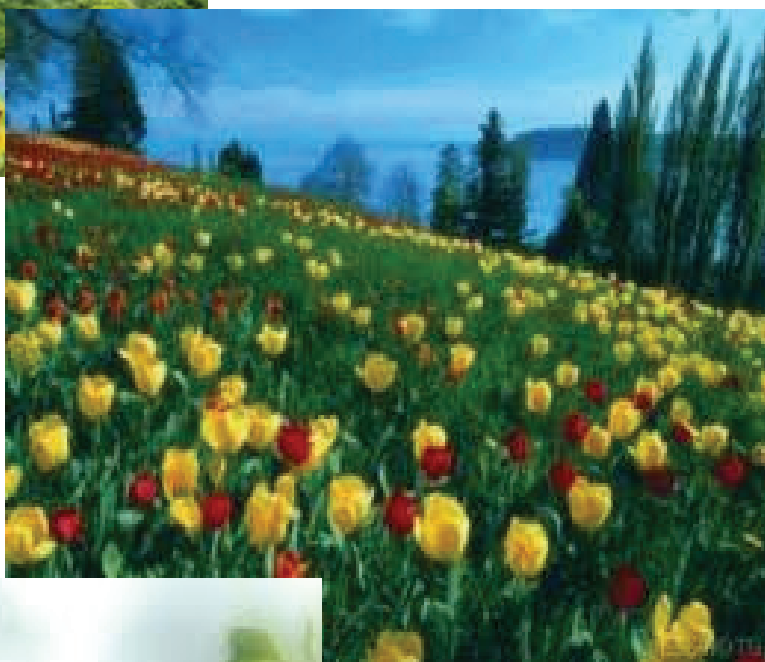

*„În natură nimic nu se
pierde, nimic nu se câștigă,
totul se transformă.”*

A. Lavoisier

*„Natura este singura carte în
care fiecare filă păstrează câte un
adevăr.”*

J. W. van Goethe

*„Natura pictează
pentru noi, zi după zi,
imagini de o infinită
frumusețe”*

J. Ruskin